

Vanas hallide kaantega protokolliraamatus on sissekanne Aegviidu ale- vi lasteaia lastevanemate koosoleku kohta 17. märtsist 1957. a. Päevakorras: lasteaia asutamise küsimus. Protokollil lõpust loeme: eelduste koha- selt alustab lasteaed tööd 1. aprillil 1957. a.

Möödunud on 25 aastat. Va- na suvilaks ehitatud maja on üles kasvatanud uue põlv- konna.

Väikesest 10–12 lapsega segarühmast ja 20-m² pöran- dapinnaga rühmatoast oleme ammuigi välja kasvanud. Õp- petöö on kahes rühmas. Sisus- tatud on metoodikakabinet, mida kasutame ettevalmistus- rühma õppeklassiks.

Pöörame ajaratat 1975. a. Seisime suurremondi lävel. Planeerida tuli uued teed, puhkenurgad, lillepeenrad. Remonti ootasid ka siseru- umid. Tööd oli palju. Arutasime eesootavaid töid lastevanema- te komitee koosolekul, kutsu- sime sinna ka šeffmajandi, Aegviidu Metsamajandi esi- ndaja. Koostasime tööplaani, mille pidime täide viima ühi- selt — kollektiiv, lastevane- mad, šeffmajand.

Rääkisime töömuredest ja pedagoogilistest probleemidest kõikjal — ka alevi täitevko- mittee istungitel, lastevanemate rahvaülikooli loengutel, laste- vanemate koosolekutel laste- aias. Kogu kollektiiv löi selle- le ühisrindede innukalt kaasa. Pikapeale sai selgeks, et kõi- gepealt on vaja luua rahulda- vad elu- ja tööttingimused laste- te, kasvatajatele, noorema- le teenindavale personalile. Seejärel tuleb muretseda vajalikud õppe- ja mänguva- hendid ning alles siis võib loo- ta töötulemusi.

1976. a. kevadel jätkusid tööd õuealal. Valmis sai män- gupaviljon. Südamlik tänu lastevanematele Mati Kaselale ja Jüri Antovile, muidugi ka poistele, kes kõikjal suured abimehed olid. Meist kasvas ühine pere.

Mäletan ühist suvepäeva Võsu rannas. Buss sai viimase

25 aastat AEGVIIDU LASTEAE

kohani täis. See päev kuju- nes laste kauniks puhke- päevaks koos vanematega, ik- ka enam liitis see meid kõiki ühiseks pereks.

Lasteaeda tuli tööle kõrgha- ridusega kasvataja Laine Rei- nap.

Pedagoogilisse Instituuti läks õppima kasvataja Ülle Luks. Õppe- ja kavatustöö muutus sisutihedamaks.

1978. a. töödele tulid vane- mad end juba ise pakkuma. Kõigile oli selgeks saanud, et lasteaia tööplaanid on koosta- tud läbimõeldult, arvestades eelkõige laste vajadusi. Uus võrkaed, uued metallkiige- postid, viskerõngad, tasakaa- lukiiged. Ümber lasteaia väl- jaku ehitasid lastevanemad kaldaplaatidest ringtee. Plaa- tidega sai kaetud liivakasti ümbrus ja paviljoni esine.

Majas jätkus köögi ümber- ehitus. Rühmaruumi ehitati maast laeni sektisoonkapp. Töödel ei näinud lõppu tule- vat. Alevi täitevkomitee leidis võimaluse eraldada lasteaiale osa ruume teisel korrusel ja hoovimajas. Ka need said re- monditud ühiselt.

Alates 1978. a. on meil kombeks pidada aastavahetu- se mängupidusid. Oleme nää- rivana otsinud kuljustega hobustel ja muidugi ka leidnud — koos pakkidega. Ühel aastal sõitsime koos näärivanaga kaua ringi. Küsisime salme kõigilt, keda kohtasime. Kui keegi hädasse jäi, löid lapsed lausa kontserdi lahti. Kingi- kesed olid laste endi valmis- tatud. Šeffmajandi ees ootas

meid direktor Lauri Ruus kogu kontori personaliga. Mu- dilaste üllatuseks tegid kingi- saajad ka lastele kingitusi.

Eriti huvitavaks kujunes päkapikkude mängupidu met- sas.

Suur lõke, päkapikud askel- davad mänguasju valmistades ümber tule, kuusel põlevad säraküünlad. Hobused oota- vad, pakikotid rees.

Oi seda põnevust, kui lap- sed nad «juhuslikult» jalutus- käigul leidsid. Mäletan 3-a Jaanuse sõnu päkapiku süles: «Sa oled tõepoolest päkapikk, ma räägin sinust oma isale.» mõistmata, et päkapikkudeks olidki laste isad ja tema ise — oma isa süles.

Lastevanemate ja lasteaia tänusõnad kuuluvad muusika- lisele kasvatajale Evi Tippile. Suurte kogemustega muusika- pedagoogi juhatusel on Aeg- viidu mudilaste laulud kõla- nud kõikidel laululavadel Aegviidus: kultuurimajas, koolimajas, raamatukogus, šeffmajandis ja muidugi laste- aias. Oleme esinenud Jänedas suures ja väikeses saalis, ra- jooni üritustel ja isegi Eesti Televisioonis.

Koostöö Jänedas lasteaia- ga on andnud meie lastele ja personalile palju huvitavaid üritusi, eelkõige vastastikused üllatuspeod. Nii saime 20. märtsil 1981. a. telegrammi, et saabuvad kevade kuulutajad. Kevade algus oli 20.05. Olime ärevil. Kevadekuulutajad jõudsid kohale aga palju va- rem. Saabus kogu Jänedas laste- aia pere.

Nende stsanaarium oli üles- ehitatud selliselt, et meie lap- sed kogu kavatga kenasti ühi- neda said. See oli tõeline ke- vade algus.

Huvitavad on olnud meie ekskursioonid Jänedas põldu- dele tutvuma põllumajan- duslike tööde ja tehnikaga.

Töid ja tegemisi jätkub laste- aias alati. Eriti töörohke oli 1980/81. a. Lasteaed sai kõiki kraanivee. Seda suupäeva mäletame selgesti. Koka silmis olid pisarad. Tema ja rühma- tädi olid ju need inimesed, kes iga päev kahekümne viiele lapsele vajaliku vee kaevust tuppa pidid kandma ja taas välja viima. Sellel aastal sai- me kõiki soojaveeboileri. Tä- nusõnad muidugi metsamajan- di juhtkonnale.

Juubeliaasta tõi meie kol- lektiivile üllatava uudise. Paljude aastate taotluse tule- musena saime jaatava vastuse lasteaia ümberehitamise kohta 50-kohaliseks. See oli meie kollektiivile ja kogu alevi lastevanematele suur kingitus.

Just nii, töö ja rõõmu ja töö- rõõmuga läheb Aegviidu laste- aed vastu oma juubelile, just niimoodi elab ta oma päe- vi.

ELVI ARUKAEVU,
Aegviidu lasteaia juhataja

